

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/112/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010237
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4414010237.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obžalovaného N. D., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného N. D. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 21.08.2014 sp. zn. 2T/60/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 15. januára 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného N. D. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci v senáte rozsudkom z 21.08.2014 sp. zn. 2T/60/2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného N. D. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

minimálne od mesiaca september roku 2013 do dňa 21.11.2013 bez povolenia zaobstarával na presne nezistenom mieste, od doposiaľ nezistených osôb psychotropnú látku, konkrétne metamfetamín bližšie nezisteného množstva (ako pervitín), ktorý následne predával za účelom finančného profitu, bezodplatne poskytoval a vymieňal za služby na rôznych miestach v Nových Zámokoch a na iných miestach v okrese Nové Zámky najmenej piatim osobám, a to: D. U., V. C., D. T., F. A. a A. R., pričom dňa 21.11.2013 v čase o 18.30 hod. bez povolenia prechovával vo svojom osobnom motorovom vozidle značky D. XXX, EČ: U. XXX V. omamné látky, zakúpené od presne nezistenej osoby na neznámom mieste a to: 1 ks alobalový papierik s obsahom sušeného konope (marihuany) s hmotnosťou 331 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 20,7% hmotnostného obsahujúce 69 mg THC, čo predstavuje 2 obvykle jednorazové dávky drogy, 1 ks tepelne uzatvorené celofánové vrečko, s obsahom sušeného konope (marihuany) s hmotnosťou 321 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 6,3% hmotnostného - obsahuje 20 mg THC, čo predstavuje 1 obvykle jednorazovú dávku drogy a 1 ks pokrčený alobalový papierik s obsahom sušeného konope (marihuany) s hmotnosťou 193 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 18,1% hmotnostného obsahujúce 35 mg THC, čo predstavuje 1 obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a metamfetamín je zaradený podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento obzvlášť závažný zločin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení iba

poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona) trest odňatia slobody na desať rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa obžalovanému uložil aj ochranné opatrenia, a to podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad na dva roky a podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému aj jej obhajkyňi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 21.08.2014, pričom obžalovaný v zákonnej 15-dňovej lehote od jeho vyhlásenia (22.08.2014), teda včas, podal odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne a to písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 10.10.2014, v ktorom výslovne neuviedol, proti ktorému výroku napadnutého rozsudku ním podané odvolanie smeruje, resp. či smeruje aj proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo (§ 311 odsek 1 Trestného poriadku).

Podané odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne odôvodnil nestotožnením sa s napadnutým (odsudzujúcim) rozsudkom, zdôraznením, že sa necíti byť vinným zo spáchania v prejednávanej veci zažalovaného trestného činu, tvrdením, že súd prvého stupňa vydal napadnutý rozsudok na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, že výpovede svedkov, ktorí sú sami drogovovo závislí a o ktoré súd prvého stupňa oprel odsudzujúci výrok o vine, sú nedôveryhodné a nedostatočné na preukázanie, že im za finančné čiastky poskytoval drogu pre ich potrebu. Obžalovaný nepoprel, že sám bol užívateľom drog.

Taktiež mal za to, že okolnosti prípadu a pomery páchatel'a mali viesť súd prvého stupňa k použitiu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody a keďže sa tak nestalo došlo k porušeniu ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona v neprospech obžalovaného.

Zo všetkých týchto dôvodov obžalovaný Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol, aby napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku na podklade súdom prvého stupňa zisteného skutkového stavu veci ho spod obžaloby oslobodil.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na za obžalovaného písomnom odôvodnení podaného odvolania upozorniť, že v danej veci neboli produkované žiadne priame ani nepriame dôkazy, ktoré by usvedčovali obžalovaného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, preto obžalovaným podanému odvolaniu navrhla vyhovieť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že z toho čo je žalovaný sa necíti byť vinným, pervitín nikomu nepredával a nebude ho kupovať ani pre vlastnú potrebu. Chcel by sa dostať na slobodu, nakoľko má stále platnú pracovnú zmluvu a hlavne viesť riadny život.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o vine napadnutého rozsudku a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti

ktorým zrejme a predovšetkým odvolanie obžalovaného smerovalo, následne, zvlášť s prihliadnutím na ustanovenie § 321 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku aj výrok napadnutého rozsudku o obžalovanému uloženom ochrannom opatrení a napokon v rozsahu zistenia prípadných chýb odôvodňujúcich podanie dovolania tiež postup konania súdu prvého stupňa všetkým týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúci.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti vo vyššie uvedenom rozsahu odvolací súd predovšetkým zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 (predovšetkým písmeno a/ až písmeno d/) Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa v prejednávanej veci potreboval pre svoje rozhodnutie o vine, o treste ako aj o ochranných opatreniach, uloženie ktorých obžalovanému prichádzalo do úvahy (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov predovšetkým zameraných na objasnenie skutkových okolností zažalovaného skutku dôležitých pre rozhodnutie o vine obžalovaného a pri vykonávaní dôkazov zameraných na objasnenie skutočností potrebných na určenie druhu trestu a jeho výmery a tiež na uloženie ochranného opatrenia na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na tieto zistenia, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité tak pre jeho rozhodnutie o vine obžalovaného vo vyššie uvedenom skutkovom rozsahu, ako aj pre určenie druhu trestu a jeho výmery a na uloženie ochranných opatrení, ktoré mohol a mal mať za preukázané, tak mohli tiež vychádzať z výsledkov v podstate úplného a tiež zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, ak by predovšetkým súčasne súd prvého stupňa jednak bol pri hodnotení týchto dôkazov tiež dôsledne postupoval v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda ich všetky v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a to nielen pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku, ale aj jeho výrok o treste a výrok o ochrannom opatrení.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa všetkých jeho výrokov následne je úplne v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože na strane jednej za úplného a v podstate aj správne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov (vrátane tých, ktoré si navzájom odporujú) a na ne nadväzujúcich právnych úvah, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení v otázke viny, trestu a ochranného opatrenia považuje odvolací súd tiež tie, na základe ktorých súd prvého stupňa dospel k záveru, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný tak, že po v ňom uvedení dobu si zadovážoval drogu a túto predával viacerým osobám (najmenej piatim), ktorým svojim protiprávnym konaním a úmyselným (podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona) zavinením naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, ďalej k zisteniu jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písmeno j/ Trestného zákona, k nezisteniu žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti u obžalovaného a tým súvisiaceho použitia ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona pri ukladaní mu trestu odňatia slobody a určení jeho výmery a pri zistení splnenia zákonných podmienok ochranného dohľadu ako i ochranného liečenia, s ktorými sa aj odvolací súd stotožňuje a na ktoré preto iba poukazuje, nepovažujúc ich za potrebné ani pozmeniť, ani doplniť, a to ani s prihliadnutím na v odôvodnení odvolania obžalovaným a jeho obhajcom tvrdené a namietané skutočnosti a okolnosti, pretože tieto odvolací súd z hľadiska vyššie uvedených skutkových zistení a okolností, ako aj právnych úvah, ktorými sa bolo treba spravovať pri ich posudzovaní, považuje za irelevantné.

Za tento obzvlášť závažný zločin súd prvého stupňa podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, po zistení jednej poľahčujúcej okolnosti a po nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby t.j. desať rokov, na výkon ktorého ho s použitím ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolací súd je totožného názoru ako súd prvého stupňa, že tento druh trestu a jeho výmera na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v § 172 odsek 2 Trestného zákona (desať rokov až pätnásť rokov) a podľa § 38 odsek 4, odsek 3 Trestného zákona pri zníženej hornej hranici o jednu tretinu (desať rokov až trinásť rokov a štyri mesiace) prihliada na všetky hľadiská uvedené v ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona, teda nielen na neexistujúcu priťažujúcu okolnosť a existujúcu jednu poľahčujúcu okolnosť, ale aj a predovšetkým na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie obžalovaného, jeho osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a súčasne podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona zabezpečí aj ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň (a nie v neposlednom rade) dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Rovnako ako súd prvého stupňa aj odvolací súd mal za to, že so zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti opodstatňujúce záver o nižšej miere narušenia obžalovaného môže byť jeho náprava lepšie zaručená v ústave na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia, ako v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, do ktorého by inak mal byť podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona zaradený.

Súd prvého stupňa tiež dôvodne obžalovanému uložil aj ochranné opatrenia a to jednak podľa § 73 odsek 2 písmeno c/ a § 74 odsek 1 Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie v ambulantnej forme navrhnuté znalcami v ich posudku podanom po vyšetrení duševného stavu obžalovaného, jednak podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad a to na dva roky, teda v hornej polovici jeho výmery (na jeden rok až tri roky), pretože povinností vyplývajúce z ustanovenia § 77 odsek 1 písmeno a/ až písmeno c/ Trestného zákona (oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta uvedeného v rozhodnutí súdu) obžalovaný začne plniť až po prepustení z výkonu v prejednávanej veci mu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd nezistil u obžalovaného zákonné podmienky na aplikovanie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, pričom poznamenáva, že v posudzovanom prípade ide o trestný čin kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výrokov o vine, o treste a o ochranných opatreniach odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiť, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.